

Ενώπιον: ΠΡΟΕΔΡΟΥ: ΞΕΝΙΟΣ Λ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΕΛΟΣ: ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΟΠΠΟΣ
ΜΕΛΟΣ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μεταξύ:

Ν. Π.

Παραπονούμενος

-και-

G. Z. G. & ASSOCIATES LLC

Εγκαλούμενη

Για τους Εγκαλούμενους: Γ. Ζ. Γ. μαζί με Α. Θ.

Ημερομηνία: 20/01/2023

**ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΝΣΤΑΣΗ
ΤΗΣ ΕΓΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ**

Α) ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

Βάσει του κατηγορητηρίου της πιο πάνω υπόθεσης, η εγκαλούμενη δικηγορική εταιρεία αντιμετωπίζει 1 (μία) κατηγορία η οποία αφορά παράβαση του άρθρου 17(1) του Περί Δικηγόρων Νόμου (Κεφ. 2) και των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών άρθρα 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11 και 16.

Ειδικότερα η εγκαλούμενη δικηγορική εταιρεία αντιμετωπίζει την πιο κάτω κατηγορία:

1) Εγκαλείστε διότι ενώ είσαστε δικηγορικός οίκος και/ή εταιρεία η οποία προσφέρει δικηγορικές και/ή νομικές υπηρεσίες κατά και/ή περί τα έτη 2016-2019 επιδείξατε ασυμβίβαστη διαγωγή προς το επάγγελμα του δικηγόρου καθότι παραλείψατε και/ή αμελήσατε και/ή οφείλατε να ενημερώσετε τον παραπονούμενο προτού αναλάβετε την υπόθεση του ότι λόγω της ωριαίας χρέωσης των δικηγορικών σας υπηρεσιών και δεδομένης της χαμηλής κλίμακας της υπόθεσης υπήρχε βάσιμη πιθανότητα τα δικηγορικά έξοδα να υπερέβαιναν το αξιούμενο ποσό στην αγωγή υπ' αριθμό []/2016 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας.

Ο παραπονούμενος υπέβαλε το παράπονο του στο πειθαρχικό συμβούλιο στις 10/09/2019. Στις 04/10/2019 απέστειλε νέα επιστολή με την οποία επισύναπτε όλη την αλληλογραφία η οποία σχετιζόταν με το παράπονο του.

Η εγκαλούμενη δικηγορική εταιρεία απάντησε στους ισχυρισμούς του παραπονουμένου με επιστολή της η οποία παραλήφθηκε στις 06/11/2019.

Στις 22/11/2021, το Πειθαρχικό Συμβούλιο, αφού μελέτησε το ενώπιον του μαρτυρικό υλικό, αποφάσισε στην βάση του κανονισμού 4 των Περί Δικηγόρων (Πειθαρχική Διαδικασία) Κανονισμών του 2005 και 2008 όπως για την υπόθεση ετοιμαστεί κατηγορητήριο και η εγκαλούμενη δικηγορική εταιρεία παραπεμφθεί σε δίκη ενώπιον του Συμβουλίου.

Στις 24/05/2022 και ειδικότερα κατά το στάδιο ετοιμασίας του κατηγορητηρίου, ζητήθηκε από τα μέρη όπως αποστείλουν το έντυπο διορισμού δικηγόρου στα πλαίσια της αγωγής με αριθμό []/2016 με την εγκαλούμενη εταιρεία να το αποστέλλει με επιστολή της ημερομηνίας 15/06/2022.

Με βάση τα πιο πάνω ετοιμάστηκε κατηγορητήριο εναντίον της δικηγορικής εταιρείας το οποίο ορίστηκε για απάντηση στην κατηγορία στις 11/11/2022.

Κατά την εμφάνιση στις 11/11/2022 για απάντηση στην κατηγορία, ο δικηγόρος κύριος Γ. Ζ. Γ., εκπροσωπώντας την εγκαλούμενη δικηγορική εταιρεία, υπέβαλε ενώπιον μας 3 προδικαστικές ενστάσεις και προς τούτο καταχώρησε και γραπτή αγόρευση. Οι προδικαστικές ενστάσεις τις οποίες υπέβαλε ο ευπαίδευτος συνάδελφος εκ μέρους της εγκαλουμένης συνοψίζονται ως εξής:

1) Το κατηγορητήριο αφορά το δικηγορικό γραφείο G. Z. G. & Associates LLC ενώ οι απόψεις για το υποβληθέν παράπονο ζητήθηκαν από τον Γ. Ζ. Γ. προσωπικά. Περαιτέρω σημειώνεται ότι δεν διεξήχθη έρευνα πριν την κοινοποίηση του κατηγορητηρίου ως προνοείται στο Νόμο και στους Κανονισμούς.

2) Το κατηγορητήριο είναι ελαττωματικό, ασαφές και άκυρο, εφόσον στη νομική του βάση αναφέρονται τόσο το άρθρο 17(1) του Κεφ. 2 όσο και συλλήβδην 8 Κανονισμοί των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών του 2002, οι δε λεπτομέρειες του κατηγορητηρίου δεν αποκαλύπτουν προβλεπόμενο πειθαρχικό παράπτωμα.

3) Αδικαιολόγητη η καθυστέρηση στην προώθηση της παρούσας υπόθεσης και στην καταχώρηση του κατηγορητηρίου, η οποία παραβιάζει το Συνταγματικό δικαίωμα διάγνωσης τυχόν πειθαρχικής ευθύνης εντός ευλόγου χρόνου.

Θα προχωρήσουμε σε εξέταση των προδικαστικών ενστάσεων εφόσον πρώτα παραθέσουμε την νομική πτυχή.

B) ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ

Η πειθαρχική διαδικασία εναντίον δικηγόρου ή δικηγορικής εταιρείας και η ακρόαση της εκάστοτε υπόθεσης ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, διεξάγεται κατά το δυνατό με τον ίδιο τρόπο όπως η ακρόαση ποινικής υπόθεσης που εκδικάζεται συνοπτικά (**Αναφορικά με το άρθρο 17(4) του Περί Δικηγόρων Νόμου Κεφ. 2 και Αναφορικά με τον Μ.Π. Δικηγόρο, Πειθαρχική Έφεση 2/2010, (2012) 1 ΑΑΔ 2598**).

Αποτελεί βασική αρχή, ότι στις υποθέσεις πειθαρχικής φύσης, θα πρέπει να τηρούνται οι Αρχές της Φυσικής Δικαιοσύνης, όπως προνοούνται στο Σύνταγμα, στον περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμο, Ν. 158(Ι)/1999, καθώς και στο Άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (δικαίωμα διασφάλισης διεξαγωγής Δίκαιης Δίκης).

Το άρθρο 17 (2) (δ) προβλέπει τα πιο κάτω σε σχέση με καταγγελία εναντίον δικηγόρου ή δικηγορικής εταιρείας από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο και ειδικότερα:

« 17 (2) Έναρξη της διαδικασίας για επιβολή οποιασδήποτε από τις ποινές που προνοούνται στο εδάφιο (1) δύναται να γίνει:

(α) από το Πειθαρχικό Συμβούλιο αυτεπάγγελτα·

(β) από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας·

(γ) κατόπιν καταγγελίας προς το Πειθαρχικό Συμβούλιο από οποιοδήποτε δικαστήριο ή από το Συμβούλιο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου ή από Επιτροπή Τοπικού Δικηγορικού Συλλόγου·

(δ) με αίτηση οποιουδήποτε προσώπου που έχει παράπονα από τη διαγωγή του δικηγόρου, κατόπιν άδειας του Πειθαρχικού Συμβουλίου.» (Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Κρίσιμο σε αυτό το σημείο είναι να παρατεθεί το άρθρο 17(7)(α) του Περί Δικηγόρων Νόμου το οποίο προνοεί τα ακόλουθα:

«17(7)(α) Σε περίπτωση έναρξης διαδικασίας δυνάμει του εδαφίου (2), το Πειθαρχικό Συμβούλιο μεριμνά αμέσως, εάν τούτο δικαιολογείται, όπως διεξαχθεί έρευνα σύμφωνα με διαδικασία η οποία καθορίζεται με Κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο και ενημερώνει σχετικά τον υπό διερεύνηση δικηγόρο. »

Τα άρθρα 3 και 4 των Περί δικηγόρων (Πειθαρχική Διαδικασία) Κανονισμών του 2005 και 2008 προνοούν τα ακόλουθα:

« **3. Έναρξη έρευνας για διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος**

Οποτεδήποτε έρχεται σε γνώση του πειθαρχικού συμβουλίου ότι δικηγόρος δυνατό –

(α) να είναι ένοχος επονείδιστου, δόλιας ή ασυμβίβαστης διαγωγής προς το επάγγελμα ή/και

(β) να έχει ενεργήσει ή συμπεριφερθεί κατά τρόπο που αντιβαίνει ή συγκρούεται με τις πρόνοιες των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών

θέτει υπόψη του δικηγόρου αυτού τα εις χείρας του Πειθαρχικού Συμβουλίου στοιχεία ή τους προβληθέντες ισχυρισμούς και ζητά τις απόψεις του μέσα σε καθορισμένη προθεσμία.

4. Απόψεις δικηγόρου αναφορικά με την έναρξη έρευνας

Το πειθαρχικό συμβούλιο αφού λάβει τις απόψεις του δικηγόρου ή μετά την εκπνοή της προθεσμίας που έχει οριστεί σε περίπτωση άρνησης ή παράλειψης του να τις καταθέσει, εξετάζει κατά πόσον συντρέχουν λόγοι οι οποίοι να δικαιολογούν την παραπομπή του υπό διερεύνηση δικηγόρου σε δίκη ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου για να αποφασιστεί κατά πόσον ο υπό διερεύνηση δικηγόρος συμπεριφέρθηκε ή ενήργησε όπως προβλέπεται στον κανονισμό 3 .

5. Διεξαγωγή Έρευνας

(1) Κατά την εξέταση του ενδεχομένου παραπομπής του υπό διερεύνηση δικηγόρου σε δίκη ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, το Πειθαρχικό Συμβούλιο **δύναται , κατά την απόλυτη αυτού κρίση, να διορίσει δικηγόρο ή άλλο κατάλληλο πρόσωπο ως ερευνών πρόσωπο για το σκοπό διεξαγωγής έρευνας**, η οποία έρευνα ενδεχομένως να βοηθήσει το Πειθαρχικό Συμβούλιο στην εν λόγω εξέταση

(2) **Σε περίπτωση που το πειθαρχικό συμβούλιο αποφασίσει την διεξαγωγή έρευνας , η έρευνα διεξάγεται από ερευνών πρόσωπο το ταχύτερο και συμπληρώνεται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία της εντολής για έρευνας, με δικαίωμα λογικής παράτασης που παρέχεται από το Πειθαρχικό Συμβούλιο , αν παραστεί ανάγκη.»**

(Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Στην βάση των πιο πάνω και ειδικότερα των προνοιών των επίδικων άρθρων, θα προχωρήσουμε με εξέταση των προδικαστικών ενστάσεων της εγκαλουμένης εταιρείας ως αυτές τέθηκαν ενώπιον μας από τον κύριο Γ. με περαιτέρω αναφορά σε νομολογία και στα άρθρα των νομοθεσιών και κανονισμών όπου κρίνεται απαραίτητο.

Γ) ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ ΕΓΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Όπως έχει αναφερθεί και πιο πάνω, η καταγγελία υπεβλήθη ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου στις 10/09/2019 και έκτοτε η όλη διαδικασία εκκρεμεί. Μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα των 3 ετών λήφθηκαν όλα τα απαραίτητα μέτρα για εξέταση του μαρτυρικού υλικού της υπόθεσης και κατ' επέκταση την ετοιμασία του κατηγορητηρίου.

1) Το κατηγορητήριο αφορά το δικηγορικό γραφείο G. Z. G. & Associates LLC, ενώ οι απόψεις για το υποβληθέν παράπονο ζητήθηκαν από τον . Ζ. Γ. προσωπικά, αλλά και δεν διεξήχθη έρευνα πριν την κοινοποίηση του κατηγορητηρίου, ως προνοείται στο Νόμο και στους Κανονισμούς.

Στην πολύ πρόσφατη πειθαρχική έφεση ΓΙΑΛΕΛΗ VS ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ, Πειθαρχική Έφεση 1/2018 ημερομηνίας 06/04/2021, το Ανώτατο Δικαστήριο κατέληξε σε εύρημα ότι η μη έναρξη έρευνας και ο διορισμός ερευνητή λειτουργού από το Πειθαρχικό Συμβούλιο αποτέλεσε θεμελιακή παραβίαση των υποχρεώσεων του Πειθαρχικού Συμβουλίου εφόσον είχε αποφασιστεί η διεξαγωγή έρευνας από το Πειθαρχικό Συμβούλιο. Χαρακτηριστικό είναι το πιο κάτω απόσπασμα από την υπόθεση:

«.....Με τον πρώτο λόγο έφεσης προβάλλεται ότι δεν ακολουθήθηκε η ορθή διαδικασία σε σχέση με την υπόθεση και συγκεκριμένα, σύμφωνα με την αιτιολογία του λόγου, ενώ αποφασίστηκε η διεξαγωγή έρευνας υπο των Εφεσίβλητων, εν συνεχεία δεν διεξάχθηκε έρευνα αλλά καταχωρήθηκε ευθέως το κατηγορητήριο.

.....

Σύμφωνα με τον Καν. 5(1)-(6) των Περί Δικηγόρων (Πειθαρχική Διαδικασία) Κανονισμοί του 2005, Κ.Δ.Π. 299/2005 ως έχουν τροποποιηθεί, το Πειθαρχικό Συμβούλιο οφείλε να είχε προχωρήσει στην διεξαγωγή έρευνας, μέσα στα πλαίσια της οποίας ακούονται μάρτυρες και λαμβάνονται καταθέσεις για τα γεγονότα της υπόθεσης. Οι καταθέσεις αυτές τίθενται στη διάθεση του υπό διερεύνηση δικηγόρου ο οποίος με τη σειρά του προβαίνει και αυτός σε κατάθεση. Εν συνεχεία ο διερευνών την έρευνα Λειτουργός υποβάλλει την έκθεση του εντός 30 ημερών στο Πειθαρχικό Συμβούλιο το οποίο και αποφασίζει επί τη βάση των καταθέσεων, στοιχείων και πληροφοριών κατά πόσο δικαιολογείται η παραπομπή του υπό διερεύνηση δικηγόρου σε δίκη.

Στην παρούσα υπόθεση όλα τα πιο πάνω δεν έχουν γίνει και συνιστούν, σύμφωνα με τη Νομολογία (βλ. Μ.Π. Δικηγόρος (2012) 1 Α.Α.Δ. 2598) θεμελιακή παραβίαση των υποχρεώσεων του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Να σημειωθεί ότι η αποτυχία να ακολουθηθεί η υπό των Κανονισμών προβλεπόμενη διαδικασία ως προς την έρευνα, έχει ευρύτερες διαστάσεις και επιπτώσεις στην διαδικασία που διεξάγεται στην συνέχεια (βλ. Μ.Π. Δικηγόρος (άνω)). »

(Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Στην παρούσα υπόθεση το Πειθαρχικό Συμβούλιο των δικηγόρων αποφάσισε σε συνεδρία του στις 22/11/2021 την ετοιμασία κατηγορητηρίου και παραπομπή της εγκαλουμένης εταιρείας σε δίκη δυνάμει του άρθρου 4 των Περί Δικηγόρων (Πειθαρχική Διαδικασία) Κανονισμών. Η παρούσα διαδικασία είναι ξεκάθαρο ότι

διαφέρει από την διαδικασία που ακολουθήθηκε στην υπόθεση Γιαλελή. Στην εκεί διαδικασία το Πειθαρχικό Συμβούλιο είχε αποφασίσει την έναρξη έρευνας για την καταγγελία που εκκρεμούσε ενώπιον του. Με την απόφαση του αυτή θα έπρεπε να προχωρήσει σε διορισμό ερευνητών λειτουργού για να προβεί στα δέοντα. Στην παρούσα υπόθεση όμως, με το ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου μαρτυρικό υλικό, κρίθηκε ότι δεν δικαιολογείται η διεξαγωγή έρευνας και ως εκ τούτου αποφασίστηκε να σταλεί η υπόθεση για ετοιμασία κατηγορητηρίου κάτι το οποίο και έγινε.

Πέραν του πιο πάνω, το γεγονός ότι ζητήθηκε το έντυπο διορισμού δικηγόρου από τα μέρη, δεν παραπέμπει και σε διαδικασία έρευνας για να διαπιστωθεί αν θα δοθεί άδεια για προώθηση του παραπόνου. Το έντυπο διορισμού δικηγόρου ζητήθηκε για σκοπούς ετοιμασίας του κατηγορητηρίου και μόνο και ουδεμία θεμελιακή παραβίαση των υποχρεώσεων του Πειθαρχικού Συμβουλίου στοιχειοθετεί.

Τέλος, σε σχέση με το ότι ζητήθηκαν οι απόψεις για την καταγγελία από τον κύριο Γ. Ζ. Γ. προσωπικά και όχι από την εγκαλούμενη δικηγορική εταιρεία, ουδεμία παραβίαση των δικαιωμάτων της εγκαλουμένης δικηγορικής εταιρείας στοιχειοθετεί ενόψει του ότι ο κύριος Γ. Ζ. Γ. είναι εκ των αξιωματούχων της εγκαλουμένης δικηγορικής εταιρείας και ο ίδιος παρέθεσε γραπτώς τις θέσεις της εγκαλουμένης εταιρείας στο Πειθαρχικό Συμβούλιο σε σχέση με το παράπνομο του παραπονουμένου.

Στην βάση των πιο πάνω καταλήγουμε ότι η 1η προδικαστική ένσταση θα πρέπει να απορριφθεί και ως εκ τούτου απορρίπτεται.

2) Το κατηγορητήριο είναι ελαττωματικό, ασαφές και άκυρο, εφόσον στη νομική του βάση αναφέρονται τόσο το άρθρο 17(1) του Κεφ. 2 όσο και συλλήβδην 8 Κανονισμοί των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών του 2002, οι δε λεπτομέρειες του κατηγορητηρίου δεν αποκαλύπτουν προβλεπόμενο πειθαρχικό παράπτωμα.

Στο στάδιο αυτό θα αναφερθούμε εκ νέου στην κατηγορία που αντιμετωπίζει η εγκαλούμενη δικηγορική εταιρεία. Ειδικότερα:

Πρώτη Κατηγορία

Επονίδειστη ή ασυμβίβαστη διαγωγή προς το επάγγελμα του δικηγόρου κατά παράβαση του άρθρου 17(1) του Περί Δικηγόρων Νόμου Κεφάλαιο 2 όπως τροποποιήθηκε και επέδειξη συμπεριφοράς που αντιβαίνει ή συγκρούεται με τις πρόνοιες των Περί Δικηγόρων Κανονισμών του 2002 ("οι Κανονισμοί) και συγκεκριμένα των άρθρων 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11 και 16 των Κανονισμών

Λεπτομέρειες Πειθαρχικού Αδικήματος

Εγκαλείστε διότι ενώ είσαστε δικηγορικός οίκος και/ή εταιρεία η οποία προσφέρει δικηγορικές και/ή νομικές υπηρεσίες κατά καιρή περί τα έτη 2016-2019 επιδείξατε ασυμβίβαστη διαγωγή προς το

επάγγελμα του δικηγόρου καθότι παραλείψατε και/ή αμελήσατε και/ή οφείλατε να ενημερώσετε τον παραπονούμενο προτού αναλάβετε την υπόθεση του ότι λόγω της ωριαίας χρέωσης των δικηγορικών σας υπηρεσιών και δεδομένης της χαμηλής κλίμακας της υπόθεσης υπήρχε βέβαιη πιθανότητα τα δικηγορικά έξοδα να υπερéβαιναν το αξιούμενο ποσό στην αγωγή υπ' αριθμό []/2016 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας.

Το κατηγορητήριο είναι σαφές και ουδέν ελάττωμα παρουσιάζει. Η κατηγορία την οποία αντιμετωπίζει η εγκαλούμενη δικηγορική εταιρεία παρουσιάζει στις λεπτομέρειες της γεγονότα που αφορούν συγκεκριμένη ενέργεια ή ενέργειες της τελευταίας σε σχέση με την αγωγή με αριθμό []/2016 του Ε.Δ. Λευκωσίας με άμεσα εμπλεκόμενο τον παραπονούμενο. Οι λεπτομέρειες της κατηγορίας παραπέμπουν σε συγκεκριμένη δικαστηριακή υπόθεση και ως εκ τούτου γνωρίζει πλήρως η εγκαλούμενη δικηγορική εταιρεία για τι κατηγορείται και ως εκ τούτου μπορεί να παραθέσει την θέση της σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας.

Σε σχέση με την έκθεση του αδικήματος και τον ισχυρισμό εκ μέρους της εγκαλουμένης δικηγορικής εταιρείας ότι στην νομική βάση αναφέρονται τόσο το άρθρο 17(1) του Κεφαλαίου 2 όσο και 8 κανονισμοί του Περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμοί του 2002, κρίνουμε ότι είναι αόριστος και γενικός ισχυρισμός ο οποίος δεν παραπέμπει σε οτιδήποτε συγκεκριμένο που τυχόν να στοιχειοθετεί παραβίαση των δικαιωμάτων της υπεράσπισης. Οι Περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμοί είναι άμεσα συνυφασμένοι με τις λεπτομέρειες του αδικήματος και το άρθρο 17(1) παραπέμπει στην εξουσία του Πειθαρχικού Συμβουλίου να επιβάλει συγκεκριμένες ποινές.

Ειδικότερα το άρθρο 17(1) του Κεφαλαίου 2 προβλέπει τα ακόλουθα:

Πειθαρχικά αδικήματα και διαδικασία

17.-(1) Αν δικηγόρος καταδικαστεί από οποιοδήποτε δικαστήριο για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα, το οποίο, κατά τη γνώμη του Πειθαρχικού Συμβουλίου ενέχει ηθική αισχρότητα, ή αν δικηγόρος είναι, κατά τη γνώμη του Πειθαρχικού Συμβουλίου, ένοχος επονείδιστου, δόλιας ή ασυμβίβαστης διαγωγής προς το επάγγελμα ή αν έχει ενεργήσει ή συμπεριφερθεί κατά τρόπο που αντιβαίνει ή συγκρούεται με τις πρόνοιες των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών, το Πειθαρχικό Συμβούλιο δύναται-

(α) να διατάξει τη διαγραφή του ονόματος του δικηγόρου από το Μητρώο των Δικηγόρων·

(β) να αναστείλει την άδεια άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος του δικηγόρου για τόσο μόνο χρονικό διάστημα, όσον το Πειθαρχικό Συμβούλιο ήθελε θεωρήσει σκόπιμο

(γ) να διατάξει το δικηγόρο να καταβάλει, υπό μορφή προστίμου, οποιοδήποτε ποσό που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες ευρώ:

Νοείται ότι οποιοδήποτε ποσό που καταβάλλεται δυνάμει της παραγράφου αυτής κατατίθεται στο Ταμείο του Συμβουλίου του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και για τους σκοπούς αυτού

(δ) να προειδοποιήσει ή να επιπλήξει το δικηγόρο·

(ε) να εκδώσει διαταγή ως προς την καταβολή των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, όπως ήθελε θεωρήσει σκόπιμο, είτε εναντίον του δικηγόρου που καταδικάσθηκε είτε, σε περίπτωση αθώωσής του, εναντίον του παραπονουμένου, τα οποία έξοδα υπολογίζονται υπό της Επιτροπής Εξωδικαστηριακής Αμοιβής του Παγκύπριου Δικηγορικού

Συλλόγου και εγκρίνονται υπό του Πειθαρχικού Συμβουλίου, στην κλίμακα €10.000,00 έως €50.000,00 των αστικών αγωγών και εισπράττονται από αυτό ως χρηματική ποινή.

Σε σχέση με τους κανονισμούς 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11 και 16, αυτοί προβλέπουν τα ακόλουθα:

Απαραίτητη συμπεριφορά.

4. Ο δικηγόρος οφείλει να έχει πάντοτε υπόψη ότι υπηρετεί τη δικαιοσύνη και συνεργάζεται στην απονομή της. Η βάση του επαγγελματικού αυτού καθήκοντος είναι η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του πελάτη του στο μέτρο της ικανότητάς του, χωρίς φόβο και σε αυστηρή συμμόρφωση με την ισχύουσα περί Δικηγόρων νομοθεσία και τον ηθικό νόμο.

Τήρηση της τιμής του επαγγέλματος.

5. Ο δικηγόρος οφείλει πάντοτε να τηρεί την τιμή και την αξιοπρέπεια του δικηγορικού επαγγέλματος, έχοντας υπόψη ότι αυτό αποτελεί λειτουργήμα που διαμορφώθηκε με σκοπό να ανταποκριθεί στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών του πολίτη

Καθήκον προς τα δικαστήρια, πελάτη κ.τ.λ.π.

7. Ο δικηγόρος έχει υποχρέωση να ανταποκρίνεται στο ρόλο και στην αποστολή του η οποία του δημιουργεί καθήκοντα και πολλαπλές υποχρεώσεις απέναντι— (i) Στα Δικαστήρια· (ii) στον πελάτη· (iii) στις αρχές ενώπιον των οποίων ο δικηγόρος παρίσταται ή εκπροσωπεί τον πελάτη του· (iv) στο επάγγελμα και κάθε συνάδελφο ξεχωριστά· (v) στο κοινό, για το οποίο ένα ελεύθερο και ανεξάρτητο επάγγελμα, που συνδέεται με το σεβασμό των κανόνων που αυτό το ίδιο έχει θέσει, αποτελεί ένα ουσιαστικό μέσο διαφύλαξης των δικαιωμάτων του ανθρώπου απέναντι στο Κράτος και στις άλλες αρχές· (vi) στον τοπικό δικηγορικό σύλλογο στην επαρχία του οποίου είναι εγγεγραμμένος και στον Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο.

Υποχρέωση αυστηρής τήρησης των Κανονισμών Δεοντολογίας.

8. Ο κάθε δικηγόρος έχει υποχρέωση αυστηρής τήρησης των κανόνων δεοντολογίας, οι οποίοι προορίζονται να εγγυηθούν και διασφαλίσουν τη δέουσα άσκηση του λειτουργήματος του που αναγνωρίζεται ως αναγκαία και απαραίτητη για την ομαλή λειτουργία κάθε ανθρώπινης κοινωνίας.

Υποχρέωση τήρησης της ισχύουσας νομοθεσίας.

9. Ο δικηγόρος έχει υποχρέωση τήρησης της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας.

Ανεξαρτησία.

10. Ο δικηγόρος οφείλει πάντοτε να ενεργεί με απόλυτη ανεξαρτησία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξάρτηση, ή πίεση, κυρίως αυτή που προέρχεται από δικά του συμφέροντα ή από εξωτερικές επιδράσεις, για την εκτέλεση των οποιωνδήποτε καθηκόντων του ανατίθενται. Η ανεξαρτησία στην άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη διασφάλιση της εμπιστοσύνης στη σχέση του προς τον πελάτη και έναντι της Δικαιοσύνης. Ο δικηγόρος πρέπει να ενεργεί σύμφωνα με τους κανόνες δεοντολογίας και της επαγγελματικής ηθικής και δεν πρέπει να δίνει συμβουλή για ευαρέσκεια του πελάτη του ή ως αποτέλεσμα εξωτερικής πίεσης.

Εμπιστοσύνη και ηθική ακεραιότητα.

11. Ο δικηγόρος οφείλει να ενεργεί πάντοτε έχοντας υπόψη ότι οι σχέσεις εμπιστοσύνης δεν μπορούν να υφίστανται αν υπάρχει αμφιβολία σε σχέση με την εντιμότητα, την τιμιότητα, την

ευθύτητα ή την ειλικρίνεια του δικηγόρου. Ο δικηγόρος οφείλει να ενεργεί πάντοτε με βάση τις εν λόγω παραδοσιακές αρετές οι οποίες καθίστανται επαγγελματική υποχρέωση και καθήκον του.

Το συμφέρον του πελάτη.

16. Υπό την επιφύλαξη των κανόνων δικαίου και των κανόνων δεοντολογίας ο δικηγόρος έχει την υποχρέωση να υπερασπίζεται πάντα με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα του πελάτη του, ακόμη και σε σχέση με τα προσωπικά του συμφέροντα, αυτά του -συναδέλφου του ή γενικότερα αυτά του επαγγέλματος.

Μία απλή και σύντομη ανάγνωση των πιο πάνω κανονισμών, οδηγεί αβίαστα στο συμπέρασμα ότι αυτοί παραπέμπουν στις λεπτομέρειες της κατηγορίας που αντιμετωπίζει η εγκαλουμένη δικηγορική εταιρεία. Είναι ξεκάθαρο ότι η εγκαλουμένη δικηγορική εταιρεία κατηγορείται για παραβίαση των συμφερόντων του παραπονουμένου- πελάτη της στα πλαίσια χειρισμού συγκεκριμένης δικαστηριακής υπόθεσης. Σημειώνουμε ότι στο στάδιο αυτό εξετάζουμε αποκλειστικά και μόνο τις προδικαστικές ενστάσεις τις εγκαλουμένης και δεν μπορούμε να υπεισέλθουμε στο μαρτυρικό υλικό της υπόθεσης. Δεν είναι αυτό το κατάλληλο στάδιο.

Στην βάση των πιο πάνω κρίνουμε ότι και η 2η προδικαστική ένσταση θα πρέπει να απορριφθεί και ως εκ τούτου απορρίπτεται.

3) Αδικαιολόγητη η καθυστέρηση στην προώθηση της παρούσας υπόθεσης και στην καταχώρηση του κατηγορητηρίου, η οποία παραβιάζει το Συνταγματικό δικαίωμα διάγνωσης τυχόν πειθαρχικής ευθύνης εντός ευλόγου χρόνου.

Τα γεγονότα που οδήγησαν στην καταχώρηση του κατηγορητηρίου επεξηγήθηκαν στην 2η σελίδα της απόφασης μας. Παρά ταύτα θα προχωρήσουμε εκ νέου σε χρονολογική αναφορά στα γεγονότα που έλαβαν χώρα και οδήγησαν στην καταχώρηση του κατηγορητηρίου.

α) Ο παραπονούμενος υπέβαλε το παράπονο του στο πειθαρχικό συμβούλιο στις 10/09/2019. Στις 04/10/2019 απέστειλε νέα επιστολή με την οποία επισύναπτε όλη την αλληλογραφία η οποία σχετιζόταν με το παράπονο του.

β) Η εγκαλουμένη δικηγορική εταιρεία απάντησε στους ισχυρισμούς του παραπονουμένου με επιστολή της η οποία παραλήφθηκε στις 06/11/2019.

γ) Στις 22/11/2021, το Πειθαρχικό Συμβούλιο, αφού μελέτησε το ενώπιον του μαρτυρικό υλικό, αποφάσισε στην βάση του κανονισμού 4 των Περί Δικηγόρων (Πειθαρχική Διαδικασία) Κανονισμών του 2005 και 2008 όπως για την υπόθεση ετοιμαστεί κατηγορητήριο και η εγκαλουμένη δικηγορική εταιρεία παραπεμφθεί σε δίκη ενώπιον του Συμβουλίου.

δ) Στις 24/05/2022 και ειδικότερα κατά το στάδιο ετοιμασίας του κατηγορητηρίου, ζητήθηκε από τα μέρη όπως αποστείλουν το έντυπο διορισμού δικηγόρου στα

πλαίσια της αγωγής με αριθμό 4017/2016 με την εγκαλούμενη εταιρεία να το αποστέλλει με επιστολή της ημερομηνίας 15/06/2022.

ε) Με βάση τα πιο πάνω ετοιμάστηκε κατηγορητήριο εναντίον της δικηγορικής εταιρείας το οποίο ορίστηκε για απάντηση στην κατηγορία στις 11/11/2022.

Στην υπόθεση **Δημοκρατίας v Ηλιαδη** έχει επιβεβαιωθεί η διαχρονική βασική αρχή της νομολογίας ότι τα Δικαστήρια έχουν τη διακριτική ευχέρεια να αναστείλουν ή να απορρίψουν μια υπόθεση όταν αυτή αποτελεί κατάχρηση της δικαστικής διαδικασίας. Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα:

«Αποτελεί αξίωμα του Δικαίου ότι υπέρτατο καθήκον του Δικαστηρίου είναι η προώθηση της Δικαιοσύνης και η παρεμπόδιση πρόκλησης αδικίας. Στο πλαίσιο του προαναφερθέντος καθήκοντος έχει αναγνωριστεί, με πάγια νομολογία, ότι το Δικαστήριο έχει σύμφυτη εξουσία αναστολής ή απόρριψης υπόθεσης για κατάχρηση της δικαστικής διαδικασίας όταν αυτή απολήγει σε καταπίεση ή δυσμενή επηρεασμό του αντιδίκου. Υπό την προϋπόθεση όμως ότι, επειδή η υπό αναφορά εξουσία συνιστά κατ' εξαίρεση δικαιοδοσία, η άσκηση της πρέπει να γίνεται με περίσκεψη και φειδώ και μόνο στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται ότι η συνέχιση της διαδικασίας θα προκαλέσει έκδηλη αδικία στο πρόσωπο που επικαλείται την κατάχρηση, το οποίο έχει και το βάρος απόδειξης της κατάχρησης βάσει του ισοζυγίου των πιθανοτήτων. Σχετική επί του θέματος είναι η απόφαση της Πλήρους Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Χαραλαμπίδης v. Κωμοδρόμου** (2002) 2 Α.Α.Δ. 522 όπου γίνεται ευρεία επισκόπηση της μέχρι τότε κυπριακής και αγγλικής νομολογίας και η οποία - μαζί με την απόφαση στην υπόθεση **Διευθυντής των Φυλακών v. Περέλλα** (1995) 1 Α.Α.Δ. 217 - θεωρείται σταθμός για το ζήτημα. Σε βαθμό που οι νομολογιακές αρχές που αποκρυσταλλώθηκαν στην εν λόγω απόφαση να επαναλαμβάνονται σε όλες τις μεταγενέστερες αποφάσεις. Όπως στις **Εμπεδοκλής κ.α. (Αρ.3)** (2009) 1 Α.Α.Δ. 529, **Μεταφορές Ν. Γερολέμου Λτδ v. Αδελφοί Πεκρής (Γενικές Επιχειρήσεις) Λτδ κ.α.** (2013) 2 Α.Α.Δ. 591, **Σπύρου v. Ξενή**, ECLI:CY:AD:2015:B742, Ποιν. Εφ. 223/2014 ημερ. 11.11.2015, **Κοινοτικό Συμβούλιο Παλαιομετόχου v. Χριστοφίδης**, ECLI:CY:AD:2016:B137, Ποιν. Εφ. 4/2014 ημερ. 3.3.2016, **Παναγιώτου Λτδ v. Plyntex Public Ltd κ.α.**, ECLI:CY:AD:2017:B291, Ποιν. Εφ. 11/2015 ημερ. 11.9.2017 και άλλες.»

Στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση με αρ. **1509/2009, Σιακαλλή v. Υπουργείου Εσωτερικών κ.ά.**, ημερομηνίας 21 Ιουνίου 2012 (http://www.cylaw.org/cqi-bin/open.pl?file=/apofaseis/aad/meros_4/2012/4-201206-1509_2009.htm), διαβάζουμε τα ακόλουθα αναφορικά με τον παράγοντα «εύλογο χρόνο»:

«Το εύλογο του χρόνου της δικαστικής διαδικασίας τόσο στις ποινικές όσο και μη ποινικές υποθέσεις, εξαρτάται από τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης. Δεν υπάρχει δογματικά καθορισμένο διάστημα. Παράγοντες που πάντοτε λαμβάνονται υπόψη είναι η πολυπλοκότητα της υπόθεσης, η συμπεριφορά του αιτητή και η συμπεριφορά των αρμοδίων διοικητικών και δικαστικών αρχών. Κανένας ειδικός παράγοντας δεν είναι καθοριστικός. Η ορθή προσέγγιση είναι, η εξέταση πρώτα των παραγόντων ξεχωριστά και μετά να υπολογιστούν οι σωρευτικές τους επιπτώσεις. Μολονότι, ειδικές περιπτώσεις αργοπορίας που βαρύνουν την πολιτεία μπορεί να μη φαίνονται εύλογες, δυνατόν να κριθούν εύλογες, αν οι πιο πάνω παράγοντες προσμετρήσουν. Δεν εφαρμόζεται οποιαδήποτε συγκεκριμένη αρχή αναφορικά με το χρονικό τούτο διάστημα, τουλάχιστον ρητά, όταν υπολογίζεται το εύλογο του χρόνου. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο απλά υπολογίζει το ίδιο το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Όταν δε το κάνει αυτό, πρέπει να έχει υπόψη του ότι το Άρθρο 6 απαιτεί μόνο τέτοια ταχύτητα η οποία θα είναι συμβατή με τον ορθό τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης.»

Στην υπό εξέταση περίπτωση, η υπέρμετρη καθυστέρηση προκάλεσε την εκκρεμότητα της πειθαρχικής διαδικασίας εναντίον της αιτήτριας και τη συνεπακόλουθη αβεβαιότητα στη διάγνωση τυχόν ευθύνης ενός ανώτερου διευθυντικού στελέχους στη Δημόσια Υπηρεσία

για ένα αδικαιολόγητα μεγάλο χρονικό διάστημα το οποίο καταλογίζεται σε αναίτια καθυστέρηση, παραλείψεις και παρατυπίες από την πλευρά της διοίκησης.

Είμαι της άποψης ότι, υπό αυτές τις συνθήκες υπήρξε παραβίαση των συνταγματικών δικαιωμάτων της αιτήτριας και, επομένως, ευσταθεί και αυτός ο λόγος ακύρωσης.» (Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Εάν παρήλθε υπέρμετρα μεγάλο χρονικό διάστημα από την έναρξη της διαδικασίας μέχρι και την απόφαση του πειθαρχικού οργάνου για επιβολή ποινής, αυτό δύναται να αποτελέσει λόγο για απαλλαγή από τις κατηγορίες τις οποίες ο πειθαρχικά διωκόμενος αντιμετωπίζει. Σχετική είναι η πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Αναθεωρητική Έφεση αρ. 47/14, 1. Συμβούλιο Εφέσεων Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης κ.ά. ν. Παναγή κ.ά., ημερομηνίας 25 Φεβρουαρίου 2021** (http://www.cylaw.org/cgi-bin/open.pl?file=/apofaseis/aad/meros_3/2021/3-202102-47-143.htm), όπου λέχθηκαν τα εξής:

«Το πειθαρχικά διωκόμενο άτομο έχει τα ίδια δικαιώματα που κατοχυρώνει το Σύνταγμα σε άτομα που διώκονται ποινικά (**Φιλίππου ν. Πειθαρχικό Συμβούλιο (2000) 1 ΑΑΔ 1839, Μ.Χ. Δικηγόρος (2003) 1 ΑΑΔ 442**). Πέραν τούτου, η πειθαρχική διαδικασία εξομοιούται εν πολλοίς με την ποινική δίκη και σε ό,τι αφορά στις επιπτώσεις της εκκρεμοδικίας της επί της ζωής των κατηγορουμένων.

Το Άρθρο 30.2 του Συντάγματος, ταυτόσημο με το άρθρο 6.1 της ΕΣΔΑ, διασφαλίζει το δικαίωμα ενός κατηγορούμενου για διάγνωση της ποινικής ευθύνης εντός ευλόγου χρόνου. Η παραβίαση του δικαιώματος μπορεί να οδηγήσει, ανάλογα πάντα με τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης και με βάση τα κριτήρια που νομολογιακά έχουν διαμορφωθεί (**Γενικός Εισαγγελέας ν. Καμού (2004) 2 ΑΑΔ 127**), ακόμα και σε ακυρότητα της δίκης, εάν ως εκ της καθυστέρησης προκύπτει επηρεασμός του δικαιώματος της δίκαιης δίκης (**Ευσταθίου ν. Αστυνομίας (1990) 2 ΑΑΔ 294, Γενικός Εισαγγελέας ν. Ευσταθίου (2009) 2 ΑΑΔ 376**).

Ο προφανής σκοπός του Άρθρου 30.2 είναι η προστασία του κατηγορούμενου από υπερβολικές καθυστερήσεις, εφόσον, μεταξύ άλλων, δεν είναι δυνατόν ένας κατηγορούμενος να τελεί σε μακροχρόνια κατάσταση αβεβαιότητας για τη διάγνωση της ποινικής του ευθύνης, όπως υποδείχθηκε στην **Καμού** (ανωτέρω). Στην υπόθεση **Α.Η. Δικηγόρος (2004) 1 ΑΑΔ 254**, με αναφορά σε νομολογία του ΕΔΔΑ τονίστηκε η σημασία της απονομής της δικαιοσύνης χωρίς καθυστέρηση τέτοια που να θέτει σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία της.

Εν προκειμένω, στο τελικό αυτό στάδιο, δεν υπεισέρχονται βέβαια άλλοι αρνητικοί παράγοντες που συνήθως ακολουθούν την καθυστέρηση σε μια ποινική δίκη, όπως η απώλεια ή ο επηρεασμός της ποιότητας της μαρτυρίας, όμως παραμένει ως αντικειμενικό γεγονός η ιδιαίτερως μακρά καθυστέρηση και η συνεπακόλουθη ιδιαίτερως μακροχρόνια κατάσταση αβεβαιότητας ως στοιχείο που οδηγεί τελικά σε καταπιεστική (oppressive) μεταχείριση του κατηγορούμενου (**Καυκαρής ν. Δημοκρατίας (1990) 2 ΑΑΔ 203**) και ανατροπή της έννοιας της δίκαιης δίκης. Όπως υποδείχθηκε στην **Χαραλαμπίδη ν. Αστυνομίας (2004) 2 ΑΑΔ 330**:

«Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δεν περιορίζεται στην πολυπλοκότητα της υπόθεσης και στη συμπεριφορά του κατηγορουμένου. Έχει αναφερθεί και σε άλλους παράγοντες. Ένας τέτοιος παράγοντας είναι το τι διακυβεύεται για τον κατηγορούμενο. Ως εκ τούτου χρειάζεται ειδική επιμέλεια σε υποθέσεις που αφορούν την απασχόληση του κατηγορουμένου ...».

Με βάση τα πιο πάνω συνοψίζουμε τις αρχές της Νομολογίας επί του θέματος ως εξής:

1. Στις πειθαρχικές διαδικασίες θα πρέπει να τηρούνται οι βασικές αρχές της φυσικής δικαιοσύνης. Ανάμεσα σε αυτές είναι και η αρχή της ολοκλήρωσης της υπόθεσης μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα.
2. Εάν έχει παρέλθει υπέρμετρα μεγάλο διάστημα από την έναρξη της διαδικασίας μέχρι την απόφαση για επιβολή ποινής, αυτό μπορεί να αποτελέσει λόγο για απαλλαγή του πειθαρχικά διωκόμενου.
3. Υπέρμετρη καθυστέρηση στην εκδίκαση της υπόθεσης μπορεί επίσης να αποτελέσει λόγο για μετριασμό της ποινής.
4. Σε κάθε περίπτωση, η καθυστέρηση για να είναι καθοριστικής σημασίας, θα πρέπει να αποδεικνύεται ότι έχει επηρεάσει δυσμενώς τα δικαιώματα του επηρεαζόμενου. Αυτό συμβαίνει είτε όταν επηρεάζεται π.χ. η μαρτυρία ή η υπεράσπιση του πειθαρχικά διωκόμενου, είτε όταν αιωρείται για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα πάνω από τον πειθαρχικά διωκόμενο η απειλή της καταδίκης (π.χ. υπέρμετρα μεγάλο χρονικό διάστημα από την ολοκλήρωση της υπόθεσης μέχρι την έκδοση απόφασης).

Στην παρούσα υπόθεση κρίνουμε ότι δεν παρατηρήθηκε καθυστέρηση στην εξέταση της υπόθεσης και παραπομπής της εγκαλουμένης δικηγορικής εταιρείας σε δίκη ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Λήφθηκαν όλα τα δέοντα μέτρα για την ετοιμασία του κατηγορητηρίου και σε καμία περίπτωση δεν κρίνουμε ότι έχουν επηρεαστεί δυσμενώς τα δικαιώματα της εγκαλουμένης δικηγορικής εταιρείας. Η παρούσα υπόθεση έχει εκκινήσει εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και θα ολοκληρωθεί εντός επίσης εύλογου χρονικού διαστήματος.

Ως εκ των ανωτέρω ούτε η 3η προδικαστική ένσταση επιτυγχάνει και απορρίπτεται.

Δ) ΚΑΤΑΛΗΞΗ

Κάτω από το σύνολο των πιο πάνω περιστάσεων, τα οποία προκύπτουν μέσα από τα γεγονότα ως αυτά έχουν αναφερθεί πιο πάνω, καταλήγουμε ότι οι προδικαστικές ενστάσεις της εγκαλουμένης δικηγορικής εταιρείας απορρίπτονται.

Καλούμε την εγκαλούμενη δικηγορική εταιρεία όπως απαντήσει στην κατηγορία που αντιμετωπίζει.

Η απόφαση μας είναι ομόφωνη.

ΞΕΝΙΟΣ Λ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

.....

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΟΠΠΟΣ

.....

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

.....